

НЕДЕЉА РАСЛАБЉЕНОГ - СВ. ТЕОФАН ЗАТВОРНИК

Ето постао си здрав, више не греши, да ти се шта горе не догоди (Јн.5,14). Грех не погађа само душу, него и тело. У неким случајевима је то врло очигледно. У другим случајевима то није тако јасно, премда истина да су болести тела све и увек од греха, и због греха – остаје истина. Грех се збива у души и одмах делује на њу чинећи је болесном. Међутим, пошто је живот телу од душе, код болесне душе ни живот не може бити здрав. Наносећи мрак и тугу, грех не може благотворно утицати на крв у којој се налази основа телесног здравља. Но, ако се сетимо да грех одваја од Бога који је извор живота, и чини да човек долази у несагласност са свим законима који делују у њему самом и у природи – зачудићемо се како грешник уопште остаје жив после греха. То је само по милости Божијој која чека покајање и обраћење. Из тога следи да болесник треба пре сваког другог дела да пожури да се очисти од греха и да своју савест помири са Богом. Тиме ће се поставити основа за благотворно дејство лекова. Један знаменити лекар није приступио лечењу све док се болесник није исповедио и причестио Светим Тајнама. И што је болест била тежа, утолико је он упорније захтевао [духовну припрему].

svetosavlje.org/misli-za-svaki-dan-u-godini/18/

Четврта недеља по Васкрсу - Недеља раслабљеног

Јеванђеље о чуду у Витезди

Јован 5, 1-15. Зач. 14

Благо човеку који са стрпљењем и надом у Бога подноси сва страдања у овом животу! Његов један дан претегнуће на мерилима небесним месеце и године безбожника, који, или се весели без страдања, или страда без стрпљења и наде у Бога. Благо човеку које не ропће на страдање, него испитује узроке свога страдања са стрпљењем и надом у Бога! Где ће наћи страдалник узроке своје страдању? Наћи ће их или у себи самом, или у својим родитељима, или у својим суседима - ту ће

страдалник наћи узроке своме страдању. Цар Давид је страдао због свог сопственог греха; Ровоам због греха свога родитеља, цара Соломона, а пророци су страдали због греха својих суседа. Адам и Ева страдали су због свога неверства према Богу; праведни Јов страдао је због мрачнога и пакоснога духа злобе; а слепорођени младић, коме је милостиви Господ отворио очи, страдао је ради славе Божје и своје вечите награде.

Својство је разумна човека, да узроке своме страдању увек тражи прво у себи самом, а својство је неразумног, да увек и вазда подиже жалбу на друге. Разуман памти све своје грехе од детињства, памти их са страхом од Бога и са очекивањем страдања за грехове своје; па кад га страдање заиста спопадне, било кроз пријатеље или непријатеље, било кроз људе или зле духове, било одмах или доцније, он одмах зна узроке своме страдању, јер он зна и памти грехе своје. А неразуман је забораван, и заборавља све неправде своје; кад га страдање спопадне, он се у муци преврће и у чуду пита: зашто баш њега да боли глава? По милости Својој Бог попушта страдање на људе због грехова њихових, по милости а не по правди. Јер кад би било по правди, сваки грех донео би неизбежну смрт. Место смрти Бог шаље лек кроз страдање. Страдање је метод Божји, метод лечења душа од греховне проказе и смрти. Само грех у човеку је право зло, и изван греха нема зла. (ОМИЛИЈЕ, Св. Владика Николај Велимировић)

sveti-simeon.com/index.php/categoryblog/205-nedelja-raslabljenog